

Nowe zagrożenia a odpowiedzialność szkoły i rodziców za wychowanie dziecka

Sędzia Anna Maria Wesołowska

Dźwignie skutecznej profilaktyki

(w oparciu o „Vademecum skutecznej profilaktyki problemów młodzieży” pod red. dr Szymona Grzelaka)

Dźwignie skutecznej profilaktyki

Czym jest dźwignia skutecznej profilaktyki?

„Konkretna rekomendacja do tworzenia, planowania i wdrażania polityki edukacyjnej i zdrowotnej w zakresie profilaktyki problemów młodzieży na każdym z poziomów – szkolnym, lokalny i państwowym”

„Podstawa do budowania programu działania organów samorządu, instytucji specjalistycznych i placówek edukacyjnych”

Pierwsza dźwignia

„Kieruj uwagę na to co dobre”

- ◆ charakter poznawczy (nie musi się wiązać ze kosztami finansowymi),
- ◆ świadomość wpływu informacji z otoczenia na motywację i poszukiwanie twórczych rozwiązań problemów
- ◆ punktem wyjścia są pozytywne informacje o młodzieży i o potencjale wychowawczym społeczności lokalnej
- ◆ jej stosowanie pomaga w zapobieganiu apatii i bezradności wynikającej z zalewu negatywnych informacji o młodzieży

Druga dźwignia

„O zachowaniach problemowych i profilaktyce myśl w sposób zintegrowany”

- 🟡 problemy i zachowania młodzieży są ze sobą powiązane
- 🟡 pojawienie się jednego zachowania ryzykownego zwiększa prawdopodobieństwo pojawienia się innych problemów
- 🟡 o problemach młodzieży należy myśleć w sposób szeroki (uwzględniać różne obszary zagrożeń, wzajemne związki między nimi)
- 🟡 może być źródłem oszczędności i znacznego zwiększenia efektywności wydatków publicznych na cele profilaktyki

Trzecia dźwignia

„Bazuj na zasobach społeczności lokalnej”

- 🟡 najbardziej racjonalne i oszczędne podejście
- 🟡 relacje z rodzicami, dobra atmosfera w szkole – jako czynniki zapobiegające wielu zagrożeniom i zachowaniom ryzykownym
- 🟡 wzrost zaangażowania rodziców, nauczycieli i innych podmiotów społeczności lokalnej w wychowanie młodzieży
- 🟡 współpraca z gminą/powiatem

Czwarta dźwignia

„Buduj na wartościach i marzeniach młodzieży”

- zrozumienie znaczenia aspiracji życiowych, wartości i duchowości młodzieży co pozwoli na wykorzystanie w profilaktyce związanych z nimi bardzo silnych i głębokich motywacji
- bardzo dużą rolę odgrywa wsparcie ze strony rodziców i nauczycieli budujących w młodzieży motywację do działania
- szczęśliwa rodzina jako przedmiot marzeń i czynnik zadowolenia z życia dorosłych

Piąta dźwignia

„Walcz o to, by wychowanie i profilaktyka były priorytetem rozwojowym”

- 🟡 główne założenie dźwigni: „ludzi, którzy myślą podobnie jest więcej niż myślisz”
- 🟡 od momentu, gdy jakaś dziedzina zaczyna być postrzegana i traktowana jako priorytet – działa zasada dźwigni
- 🟡 znajdują się środki i rozwiązania, które wcześniej wydawały się nierealne

WiP jako priorytet rozwojowy władz publicznych

- ◆ spójna przejrzysta i długofalowa polityka państwa i samorządu
- ◆ jak najpełniejsze wykorzystanie kluczowych obszarów związanych z rodziną, szkołą, organizacjami religijnymi i innymi podmiotami społeczności lokalnej
- ◆ stworzenie puli środków finansowych przeznaczonych na działania z obszaru WiP
- ◆ odpowiednia polityka kadrowa – dołożenie wszelkich starań aby sprawami WiP zajmowali się ludzie kompetentni

Bariery dla WiP

- ◆ brak spójności i stabilności w polityce oświatowej, brak standardów i kryteriów działań
- ◆ zbyt duży nacisk na wyniki edukacji kosztem wychowania
- ◆ zbyt niskie nakłady finansowe
- ◆ brak wsparcia rodziców w wychowaniu dzieci
- ◆ niski autorytet nauczyciela i szkoły

Dźwignia szósta

„Tworząc strategię, szukaj maksymalnych efektów przy optymalnych kosztach”

! Każda wydana złotówka powinna przynieść jak największy efekt

Dźwignia szósta

POSTULATY

- ◆ dopasowanie działania do zdiagnozowanych potrzeb lokalnych
- ◆ skierowanie programów do różnych grup odbiorców (młodzieży, rodziców, nauczycieli, itd.)
- ◆ jasne i realistyczne cele poszczególnych programów
- ◆ stworzenie programów obejmujących różne rodzaje zagrożeń (np. sprawy alkoholowe, narkotykowe, przemoc)
- ◆ duże znaczenie codziennych obserwacji dokonywanych przez wychowawców, psychologów i pedagogów szkolnych, rodziców, policjantów, pracowników socjalnych

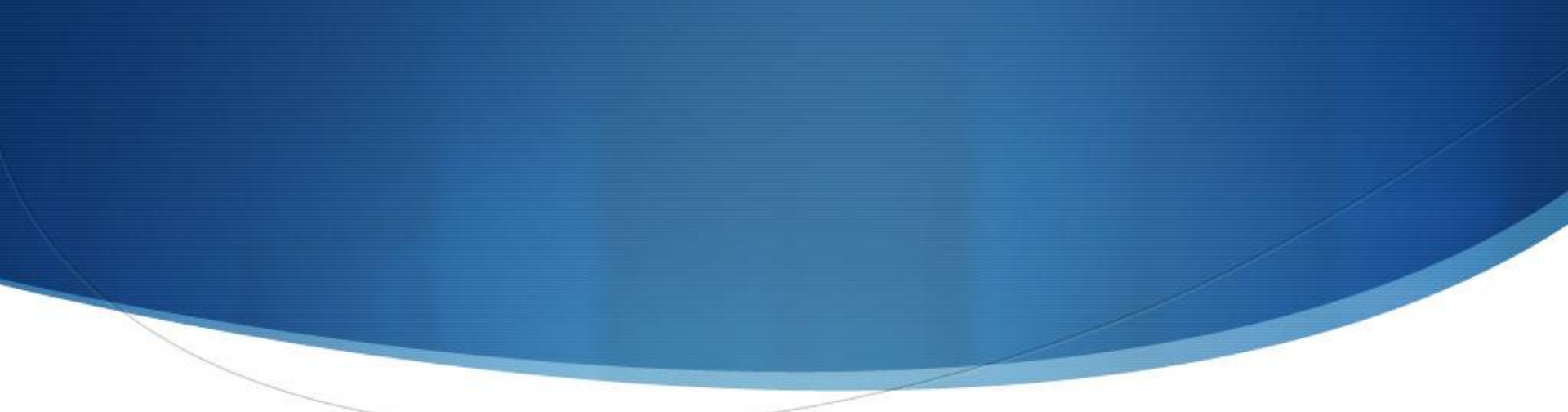
Dźwignia siódma

„Angażuj we współpracę ludzi z pasją i zamiłowaniem do młodzieży”

- 🟡 zespół ludzi z pasją osiąga wielkie cele i się nie wypala
- 🟡 wytrwałość w walce z przeciwnościami i barierami
- 🟡 połączenie pozytywnego i życzliwego stosunku do młodzieży ze szczerym zaangażowaniem w działanie na rzecz młodych ludzi
- 🟡 profesjonalizm, wysokie kompetencje, odpowiednie kwalifikacje formalne

Zespół

- ◆ Zaangażowany pedagog szkolny
- ◆ Ofiarny Dyrektor szkoły
- ◆ Pełnomocnik ds. Profilaktyki w urzędzie gminy
- ◆ Wójt/Burmistrz/Prezydent
- ◆ Pomocni rodzice i nauczyciele
- ◆ „Przedsiębiorczy” uczeń

„Siedem dźwigni skutecznej profilaktyki to sposób myślenia, który może stać się podstawą do formowania lokalnych zespołów współdziałających na rzecz wychowania młodzieży”

Jak budować świadomość prawną rodziców?

Kodeks rodzinny i opiekuńczy

Art. 92. Dziecko pozostaje aż do pełnoletności pod władzą rodzicielską.

Art. 95. § 1. Władza rodzicielska obejmuje w szczególności obowiązek i prawo rodziców do wykonywania pieczy nad osobą i majątkiem dziecka oraz do wychowania dziecka, z **poszanowaniem jego godności i praw.**

§ 2. Dziecko pozostające pod władzą rodzicielską winno rodzicom posłuszeństwo, a w sprawach, w których może samodzielnie podejmować decyzje i składać oświadczenia woli, powinno wysłuchać opinii i zaleceń rodziców formułowanych dla **jego dobra.**

§3. Władza rodzicielska powinna być wykonywana tak, jak tego wymaga **dobro dziecka** i interes społeczny.

Dobro (interes dziecka)

1. Oceniamy według kryteriów obiektywnych, przyjętych jako reguły prawidłowego postępowania w społeczeństwie z uwzględnieniem:

- ◆ wieku dziecka
- ◆ jego stanu zdrowia
- ◆ uzdolnień
- ◆ cech charakterologicznych

2. Dobro dziecka wymaga maksymalnego stopnia staranności rodziców – brak należytej staranności może spowodować interwencję sądu opiekuńczego.

Kodeks rodzinny i opiekuńczy

Art. 96. § 1. Rodzice **wychowują** dziecko pozostające pod ich władzą rodzicielską i **kierują** nim. Obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa odpowiednio do jego uzdolnień.

Wychowywanie dziecka

The diagram features a large blue curved shape at the top containing the title 'Wychowywanie dziecka'. Two green arrows point downwards from the bottom edge of this shape to the sub-headers 'Fizyczne' and 'Duchowe'.

Fizyczne

- Dbanie o zdrowie, życie dziecka
- Sprawność fizyczna
- Zapewnienie należytej egzystencji

Duchowe

- Wpajanie zasad moralnych
- Wyrabianie sumienności, pracowitości
- Miłości do ojczyzny
- Przygotowanie do życia w społeczeństwie
- Dbanie o rozwój dziecka i inne jego dobra

Kierowanie dzieckiem

Kierować dzieckiem to decydować o trybie życia:

- ◆ Wiedzieć co dziecko czyta, robi w Internecie
- ◆ Jak spędza wolny czas
- ◆ Dbać o realizację obowiązku szkolnego

Kodeks rodzinny i opiekuńczy

Art. 91. § 1. Dziecko, które ma dochody z własnej pracy, powinno przyczyniać się do pokrywania kosztów utrzymania rodziny, jeżeli mieszka u rodziców.

§ 2. Dziecko, które pozostaje na utrzymaniu rodziców i mieszka u nich, jest obowiązane pomagać im we wspólnym gospodarstwie.

Kodeks rodzinny i opiekuńczy

Art. 96¹. Osobom wykonującym władzę rodzicielską oraz sprawującym opiekę lub pieczę nad małoletnim zakazuje się stosowania kar cielesnych – **nowelizacja z dnia 1 sierpnia 2010 roku**

Szczególną rolę w zakresie pomocy rodzicom w sprawowaniu władzy rodzicielskiej **pełni szkoła.**

Rodzice i opiekunowie współpracują ze szkołami i organami nadzorującymi szkoły w organizowaniu kształcenia i wychowania dzieci i młodzieży.

Obowiązek współpracy wynika z art. 100 KRiO i art. 572 KPC

Kodeks postępowania cywilnego

Art. 572 [Zawiadamianie sądu opiekuńczego]

§ 1. Każdy, komu znane jest zdarzenie uzasadniające wszczęcie postępowania z urzędu, obowiązany jest zawiadomić o nim sąd opiekuńczy.

§ 2. Obowiązek wymieniony w § 1 ciąży przede wszystkim na urzędach stanu cywilnego, sądach, prokuratorach, notariuszach, komornikach, **organach samorządu i administracji rządowej, organach Policji, placówkach oświatowych, opiekunach społecznych** oraz organizacjach i zakładach zajmujących się opieką nad dziećmi lub osobami psychicznie chorymi.

Kodeks rodzinny i opiekuńczy

Instytucje państwowe i samorządowe

Art. 100 [Pomoc organów państwowych]

§ 1. Sąd opiekuńczy i inne organy władzy publicznej są obowiązane udzielać pomocy rodzicom, jeżeli jest ona potrzebna do należytego wykonywania władzy rodzicielskiej. W szczególności każde z rodziców może zwrócić się do sądu opiekuńczego o odebranie dziecka od osoby nieuprawnionej, a także zwrócić się do sądu opiekuńczego lub innego właściwego organu władzy publicznej o zapewnienie dziecku pieczy zastępczej.

§ 2. W wypadkach, o których mowa w § 1, sąd opiekuńczy lub inne organy władzy publicznej zawiadamiają jednostkę organizacyjną wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej, w rozumieniu przepisów o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, o potrzebie udzielenia rodzinie dziecka odpowiedniej pomocy. Właściwa jednostka organizacyjna wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej jest obowiązana informować sąd o rodzajach udzielanej pomocy i jej rezultatach.

Cele współpracy, między rodzicami a szkołą

1. **spójne oddziaływanie** na dzieci i młodzież przez rodzinę i szkołę w procesie nauczania, wychowania i opieki zgodnie z ich potrzebami rozwojowymi i zdrowotnymi,
2. doskonalenie organizacji kształcenia, wychowania i opieki w szkole, rodzinie i środowisku,
3. zaznajamianie rodziców z programem kształcenia, wychowania i opieki, organizacją nauczania oraz wynikającymi z nich zadaniami dla szkoły i rodziców,

Cele współpracy, między rodzicami a szkołą

- 4. upowszechnianie wśród rodziców wiedzy o wychowaniu i funkcjach opiekuńczych rodziny,**
5. pozyskiwanie rodziców do czynnego udziału w realizacji programu nauczania, wychowania i opieki oraz udzielania w tym zakresie pomocy szkole,
6. tworzenie właściwego klimatu społecznego i warunków materialnych do funkcjonowania szkoły.

Kodeks rodzinny i opiekuńczy

Art. 109 Zarządzenia ograniczające władzę rodzicielską

§ 1. Jeżeli dobro dziecka jest zagrożone, sąd opiekuńczy **wyda** odpowiednie zarządzenia.

(ma obowiązek z urzędu)
Kiedy?

◆ Gdy dobro dziecka jest zagrożone

◆ W wypadku nienależytego wykonywania władzy rodzicielskiej

Kodeks rodzinny i opiekuńczy

§ 2. Sąd opiekuńczy może w szczególności:

1) zobowiązać rodziców oraz małoletniego do określonego postępowania, w szczególności do pracy z asystentem rodziny, realizowania innych form pracy z rodziną, skierować małoletniego do placówki wsparcia dziennego, określonych w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej lub skierować rodziców do placówki albo specjalisty zajmujących się terapią rodzinną, poradnictwem lub świadczących rodzinie inną stosowną pomoc z jednoczesnym wskazaniem sposobu kontroli wykonania wydanych zarządzeń;

Kodeks rodzinny i opiekuńczy

- 2) określić, jakie czynności nie mogą być przez rodziców dokonywane bez zezwolenia sądu, albo poddać rodziców innym ograniczeniom, jakim podlega opiekun;
- 3) poddać wykonywanie władzy rodzicielskiej stałemu nadzorowi kuratora sądowego;
- 4) skierować małoletniego do organizacji lub instytucji powołanej do przygotowania zawodowego albo do innej placówki sprawującej częściową pieczę nad dziećmi;
- 5) **zarządzić umieszczenie małoletniego w rodzinie zastępczej**, rodzinnym domu dziecka albo w instytucjonalnej pieczy zastępczej albo powierzyć tymczasowo pełnienie funkcji rodziny zastępczej małżonkom lub osobie, niespełniającym warunków dotyczących rodzin zastępczych, w zakresie niezbędnych szkoleń, określonych w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej albo zarządzić umieszczenie małoletniego w zakładzie opiekuńczo-leczniczym, w zakładzie pielęgnacyjno-opiekuńczym lub w zakładzie rehabilitacji leczniczej.

Kodeks rodzinny i opiekuńczy

§ 3. Sąd opiekuńczy może także powierzyć zarząd majątkiem małoletniego ustanowionemu w tym celu kuratorowi.

§ 4. W przypadku, o którym mowa w § 2 pkt 5, a także w razie zastosowania innych środków określonych w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, sąd opiekuńczy zawiadamia o wydaniu orzeczenia właściwą jednostkę organizacyjną wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej, która udziela rodzinie małoletniego odpowiedniej pomocy i składa sądowi opiekuńczemu, w terminach określonych przez ten sąd, sprawozdania dotyczące sytuacji rodziny i udzielanej pomocy, w tym prowadzonej pracy z rodziną, a także współpracuje z kuratorem sądowym.

USTAWA

z dnia 9 czerwca 2011 r.

o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej

- ♦ Art. 2 ust. 3. Jednostkami organizacyjnymi wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej są jednostki organizacyjne jednostek samorządu terytorialnego wykonujące zadania w zakresie wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej, placówki wsparcia dziennego, organizatorzy rodzinnej pieczy zastępczej, placówki opiekuńczo-wychowawcze, regionalne placówki opiekuńczo-terapeutyczne, interwencyjne ośrodki preadopcyjne, ośrodki adopcyjne oraz podmioty, którym zlecono realizację zadań z zakresu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej.

USTAWA

z dnia 9 czerwca 2011 r.
o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej

- ◆ Art. 3 ust. 2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, jednostki samorządu terytorialnego oraz organy administracji rządowej realizują w szczególności we współpracy ze środowiskiem lokalnym, sądami i ich organami pomocniczymi, Policją, instytucjami oświatowymi, podmiotami leczniczymi, a także kościołami i związkami wyznaniowymi oraz organizacjami społecznymi.

Mediacja w sprawach Nieletnich – dla pokrzywdzonego

- szansa na czynne dochodzenie swoich praw
- uzgodnienie sposobu naprawienia szkody, krzywdy
- wyrażenie swoich problemów, uczuć, lęków
- przywrócenie poczucia bezpieczeństwa
- poznanie motywów działania sprawcy

Ustawa o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich

- ◆ Ustawa w preambule akcentuje
- ◆ -pierwszoplanową rolę rodziców
- ◆ -zasadę subsydiarności Rzeczypospolitej Polskiej
- ◆ -wsparcie rodziny w wychowaniu, który respektuje chrześcijański system wartości.

Mediacja w sprawach nieletnich

- ◆ Sąd rodzinny może przekazać sprawę do mediacji z inicjatywy lub za zgodą pokrzywdzonego i nieletniego.
- ◆ Orzekając sąd uwzględnia wyniki mediacji.
- ◆ Koszty mediacji ponosi Skarb Państwa.

Mediacja w sprawach Nieletnich – dla nieletniego

- szansa na przeproszenie, wyrażenie skruchy, zrozumienie swojego czynu
- przyjęcie odpowiedzialności za popełniony czyn
- wytłumaczenie swojego zachowania
- zmiana swojego postępowania
- pojednania się z pokrzywdzonym
- ma za zadanie oddziaływać wychowawczo na nieletniego

MEDIACJA W SPRAWACH NIELETNICH – UGODA

- porozumienie zawarte pomiędzy pokrzywdzonym i nieletnim
- sporządzona na piśmie
- uwzględnia zdania obydwu stron

Jeżeli sędzia rodzinny uzna, że w wyniku mediacji zostały osiągnięte wobec nieletniego cele wychowawcze może umorzyć postępowanie. Może także zastosować środki wychowawcze, gdy zmiany w osobowości nieletniego uzna za niewystarczające.

Mediacja rówieśnicza

- metoda rozwiązywania konfliktów wśród dzieci i młodzieży na terenie szkoły, placówki opiekuńczo-wychowawczej lub resocjalizacyjnej, w obecności mediatora rówieśnika
- uczy wzajemnego szacunku, otwartości, twórczego myślenia i tolerancji
- przeciwdziała agresji i niedostosowaniu młodzieży
- charakter dobrowolny
- bezstronność mediatora
- neutralność mediatora
- charakter poufny

Mediacja rówieśnicza – Kto może być mediatorem?

- **Nauczyciel – mediator** lub **mediator rówieśniczy**, czyli uczeń, który cieszy się zaufaniem kolegów i nauczycieli,
- reprezentuje wartości respektowane przez szkołę,
- jest **przeszkolony** w zakresie prowadzenia mediacji i stale doskonali swe umiejętności,
- posiada **predyspozycje osobowościowe** – jest otwarty na innych ludzi, nie posługuje się w swoim postrzeganiu świata stereotypami, rozwiązuje spory bez przemocy, szanuje innych niezależnie od ich poglądów i wartości, jakie wyznają

Mediacja rówieśnicza – jaka jest rola mediatora?

- dbałość o to, by wszystkie decyzje podejmowane w toku procesu były oparte na zgodzie samych zainteresowanych oraz ich świadomości co do dostępnych możliwości postępowania wobec problemu
- zapewnienie, by każda ze stron była traktowana z szacunkiem i życzliwością
- zarządzanie komunikacją,

Mediacja rówieśnicza – jaka jest rola mediatora?

- proponowanie i pilnowanie przestrzegania reguł mediacji,
- dbałość o porządek omawianych zagadnień,
- stworzenie warunków, w których strony będą mogły przyjrzeć się swojej sytuacji i potrzebom, rozważyć dostępne alternatywy i przy wykorzystaniu wszelkich informacji potrzebnych do podjęcia decyzji dokonać ważnych dla siebie wyborów

Mediacja rówieśnicza – jakich spraw może dotyczyć?

- przezywania rówieśników ze względu na ich wygląd, ubranie, pochodzenie czy zachowanie,
- obrażania członków rodziny rówieśników
- formy molestowania seksualnego
- kradzieży i chowania cudzych przedmiotów
- wyśmiewania się np. za błędy popełnione na lekcjach
- niszczenia mienia
- odrzucania tj. nie dopuszczanie do zabawy w grupie
- bójek, kłótni i innych nieporozumień między rówieśnikami

Przeciwdziałanie nowym zagrożeniom i przemocy w rodzinie – aspekty prawne

Nowe zagrożenia

- ◆ Grooming
- ◆ Zbyt wczesna inicjacja seksualna
- ◆ Cyberprzemoc

Grooming - zjawisko uwodzenia dzieci on-line

Art. 200a k.k.

§ 1. Kto w celu popełnienia przestępstwa określonego w art. 197 § 3 pkt 2 lub art. 200, jak również produkowania lub utrwalania treści pornograficznych, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego lub sieci telekomunikacyjnej nawiązuje kontakt z małoletnim poniżej lat 15, zmierzając, za pomocą wprowadzenia go w błąd, wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania sytuacji albo przy użyciu groźby bezprawnej, do spotkania z nim,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 2. Kto za pośrednictwem systemu teleinformatycznego lub sieci telekomunikacyjnej małoletniemu poniżej lat 15 składa propozycję obcowania płciowego, poddania się lub wykonania innej czynności seksualnej lub udziału w produkowaniu lub utrwalaniu treści pornograficznych, i zmierza do jej realizacji,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Grooming

Relacje między sprawcą a ofiarą groomingu przebiegają wieloetapowo:

- ◆ etap oswojenia się z rozmówcą, na początku poruszane tematy są niewinne;
- ◆ etap budowania relacji, sprawca odgrywa rolę pocieszyciela, przyjaciela ofiary, który rozumie problemy dziecka, między innymi poprzez odwołanie do własnych, podobnych doświadczeń;
- ◆ etap kontrolowania przez sprawcę możliwości odkrycia przez osoby trzecie nawiązywanej relacji, sprawca ocenia ryzyko poprzez zadawanie pytań dotyczących tego w jaki sposób dziecko korzysta z komputera;
- ◆ etap wprowadzania do rozmów treści o tematyce seksualnej, sprawca opierając się na zdobytym zaufaniu i wykorzystując aurę tajemniczości porusza coraz bardziej intymne tematy, osvajanie z tymi tematami prowadzi do rozbudzenia po stronie dziecka ciekawości;
- ◆ etap osvajania dziecka z ewentualnym spotkaniem w świecie rzeczywistym.

Grooming

Znamiona świadczące o podatności dziecka na zagrożenie to:

- ◆ problemy emocjonalne, brak silnych więzi w realnym życiu, zarówno z dorosłymi, jak i w grupie rówieśniczej
- ◆ odrzucenie przez inne dzieci
- ◆ zbytńia ufność
- ◆ chęć bycia ważnym i zwrócenia na siebie uwagi
- ◆ trzymanie wszystkiego w tajemnicy
- ◆ niska samoocena
- ◆ naiwność, podatność na manipulację
- ◆ wychowywanie się w niepełnej rodzinie

Zbyt wczesna inicjacja seksualna

Wśród przyczyn zbyt wczesnego rozpoczynania życia seksualnego wymienić należy:

- ◆ brak poszanowania wartości
- ◆ brak szacunku dla siebie i innych, brak asertywności, szczególnie dziewcząt
- ◆ seksualizacja przekazu medialnego
- ◆ czasopisma dla dziewcząt, zawierające szczegółowe instrukcje dotyczące współżycia
- ◆ ignorancja w kwestiach seksualności, brak edukacji w tym zakresie, brak świadomości, że do pewnych zachowań konieczna jest nie tylko dojrzałość fizyczna ale również emocjonalna
- ◆ brak świadomości, że współżycie z osobą poniżej 15 roku życia jest poważnym przestępstwem

Zbyt wczesna inicjacja seksualna

Art. 200 k.k.

§ 1. Kto obcuje płciowo z małoletnim poniżej lat 15 lub dopuszcza się wobec takiej osoby innej czynności seksualnej lub doprowadza ją do poddania się takim czynnościom albo do ich wykonania, podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.

§ 2. *(uchylony)*

§ 3. Kto małoletniemu poniżej lat 15 prezentuje treści pornograficzne lub udostępnia mu przedmioty mające taki charakter albo rozpowszechnia treści pornograficzne w sposób umożliwiający takiemu małoletniemu zapoznanie się z nimi, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 4. Karze określonej w § 3 podlega, kto w celu swojego zaspokojenia seksualnego lub zaspokojenia seksualnego innej osoby prezentuje małoletniemu poniżej lat 15 wykonanie czynności seksualnej.

Zbyt wczesna inicjacja seksualna

Nowelizacją z dnia 23 marca 2017 r. wprowadzono:

1. obowiązek tzw. denuncjacji (powiadomienia o popełnieniu przestępstwa), którego niedopełnienie przez obywatela skutkować może odpowiedzialnością karną,
2. zaostrzenie odpowiedzialności nieletnich za popełnienie przestępstwa z art. 200 k.k. poprzez m.in. obligatoryjne odwołanie warunkowego zawieszenia umieszczenia w zakładzie poprawczym, czy też obligatoryjne odwołanie warunkowego zwolnienia z zakładu poprawczego.

Art. 240 [Niezawiadomienie o przestępstwie]

- ◆ § 1.³⁶⁾ Kto, mając wiarygodną wiadomość o karalnym przygotowaniu albo usiłowaniu lub dokonaniu czynu zabronionego określonego w art. 118, art. 118a, art. 120-124, art. 127, art. 128, art. 130, art. 134, art. 140, art. 148, art. 156, art. 163, art. 166, art. 189, art. 197 § 3 lub 4, art. 198, art. 200, art. 252 lub przestępstwa o charakterze terrorystycznym, nie zawiadamia niezwłocznie organu powołanego do ścigania przestępstw,
podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Art. 240 [Niezawiadomienie o przestępstwie]

- ◆ § 2. Nie popełnia przestępstwa określonego w § 1, kto zaniechał zawiadomienia, mając dostateczną podstawę do przypuszczenia, że wymieniony w § 1 organ wie o przygotowywanym, usiłowanym lub dokonanym czynie zabronionym; nie popełnia przestępstwa również ten, kto zapobiegł popełnieniu przygotowywanego lub usiłowanego czynu zabronionego określonego w § 1.
- ◆ § 2a.³⁷⁾ Nie podlega karze pokrzywdzony czynem wymienionym w § 1, który zaniechał zawiadomienia o tym czynie.
- ◆ § 3. Nie podlega karze, kto zaniechał zawiadomienia z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jemu samemu lub jego [najbliższym](#).

Cyberprzemoc

- ◆ zjawisko cyberprzemocy najkrócej definiuje się jako przemoc z użyciem technologii informacyjnych i komunikacyjnych. Owe technologie to głównie Internet oraz telefony komórkowe,
- ◆ nękanie, straszenie, szantażowanie z użyciem Sieci,
- ◆ publikowanie lub rozsyłanie ośmieszających, kompromitujących informacji, zdjęć, filmów z użyciem Sieci
- ◆ podszywanie się w Sieci pod kogoś wbrew jego woli.

Stalking

zmiana wprowadzona Ustawą COVID

2 marca 2020

Art. 190a k.k.

§ 1. Kto przez uporczywe nękanie innej osoby lub osoby jej najbliższej wzbudza u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia lub istotnie narusza jej prywatność,

podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto, podszywając się pod inną osobę, wykorzystuje jej wizerunek, inne jej dane osobowe lub inne dane, za pomocą których jest ona publicznie identyfikowana, w celu wyrządzenia jej szkody majątkowej lub osobistej.

§ 3. Jeżeli następstwem czynu określonego w § 1 lub 2 jest targnięcie się pokrzywdzonego na własne życie, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.

§ 4. Ściganie przestępstwa określonego w § 1 lub 2 następuje na wniosek pokrzywdzonego."

Przemoc

Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie z dnia 29 lipca 2005 r.

Przemoc w rodzinie jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste członków rodziny, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą (art. 2 pkt 2 ustawy).

Formy przemocy

- Fizyczna
- Psychiczna
- Seksualna
- Ekonomiczna
- Znęcanie się (fizyczne, psychiczne)
- Zaniedbania
- Wykorzystywanie dzieci w konfliktach okołorozwodowych
- Eurosieroctwo

Przemoc fizyczna

- ◆ popychanie, policzkowanie, duszenie
- ◆ szarpanie, drapanie, plucie, gryzienie, szczypanie
- ◆ przytrzymywanie, krępowanie, wykręcanie rąk
- ◆ bicie dłonią, pięścią, uderzanie przedmiotami, kopanie
- ◆ oparzenie, przypalanie papierosami
- ◆ rzucanie przedmiotami, niszczenie, uderzanie w przedmioty
- ◆ grożenie, użycie broni, niebezpiecznego narzędzia
- ◆ świadome stwarzanie niebezpiecznych sytuacji
- ◆ porzucenie w niebezpiecznej okolicy, nie udzielenie koniecznej pomocy, zaniechanie opieki
- ◆ nie wpuszczanie do domu, zamykanie, zastawianie drogi
- ◆ ograniczanie dostępu do pomieszczeń, snu i pożywienia

Przemoc psychiczna

- ◆ wyśmiewanie poglądów, religii, pochodzenia, zawodu, wykształcenia
- ◆ odmowa uczuć, szacunku, zainteresowania, stała krytyka, bagatelizowanie osiągnięć, wyolbrzymianie porażek
- ◆ wmawianie choroby psychicznej, wywoływanie poczucia winy
- ◆ wyzywanie, poniżanie, upokarzanie, zawstydzanie
- ◆ stosowanie gróźb, szantażowanie, domaganie się posłuszeństwa
- ◆ obmowy i pomówienia, izolacja społeczna
- ◆ stałe telefonowanie, wysyłanie sms, maili, listów
- ◆ śledzenie i prześladowanie, czytanie cudzej korespondencji
- ◆ przeglądanie zawartości komputera, rzeczy osobistych
- ◆ wymuszanie opieki nad sobą, symulacja choroby
- ◆ ograniczanie kontaktów z dzieckiem, grożenie rozwodem
- ◆ umyślne stawianie niewykonalnych zadań

Przemoc seksualna

- ◆ wymuszanie pożycia seksualnego, pieszczot i praktyk
- ◆ wymuszanie seksu z osobami trzecimi
- ◆ sadystyczne formy współżycia seksualnego
- ◆ demonstrowanie zazdrości
- ◆ zmuszanie do oglądania materiałów pornograficznych
- ◆ uprawianie seksu z osobą poniżej 15 lat
- ◆ obnażanie lub onanizowanie się przy kimś bez jego zgody
- ◆ podglądanie osób w sytuacjach intymnych
- ◆ publiczne komentowanie intymnych szczegółów
- ◆ zmuszanie do seksu w obecności dzieci
- ◆ współżycie seksualne z osobami spokrewnionymi
- ◆ kontrolowanie antykoncepcji
- ◆ zmuszanie do prostytucji

Przemoc ekonomiczna

- ◆ zabieranie czyichś pieniędzy
- ◆ niezaspokajanie potrzeb rodziny, niepłacenie alimentów
- ◆ zaciąganie kredytów obciążających wspólny budżet bez porozumienia z partnerem, niepłacenie wspólnych opłat i rat
- ◆ wynoszenie z domu wspólnej własności, sprzedawanie wspólnej własności bez porozumienia z partnerem
- ◆ bezprawne pozbawianie praw do majątku, nierespektowanie zasad sądowego podziału majątku
- ◆ ograniczanie dostępu do wspólnego konta, dysponowanie pieniędzmi ze wspólnego budżetu bez porozumienia z partnerem
- ◆ zmuszanie do wydawania pieniędzy na określone cele
- ◆ zmuszanie do pracy we własnej firmie
- ◆ przekupywanie dzieci i innych członków rodziny
- ◆ zniechęcanie, uniemożliwianie podjęcia pracy zawodowej, obciążanie dodatkowymi obowiązkami domowymi

Zaniedbania

- 🟢 wszawica
- 🟢 świerzb
- 🟢 anoreksja
- 🟢 bulimia
- 🟢 otyłość

Wykorzystywanie dzieci w konfliktach okołorozwodowych

Art. 216¹ Wysłuchanie dziecka (od 2014.01.21) k.p.c.

§ 1. Sąd w sprawach dotyczących osoby małoletniego dziecka wysłucha je, jeżeli jego rozwój umysłowy, stan zdrowia i stopień dojrzałości na to pozwala. Wysłuchanie odbywa się poza salą posiedzeń sądowych.

§ 2. Sąd stosownie do okoliczności, rozwoju umysłowego, stanu zdrowia i stopnia dojrzałości dziecka uwzględni jego zdanie i rozsądne życzenia.

Art. 576 k.p.c.

§ 2. Sąd w sprawach dotyczących osoby lub majątku dziecka wysłucha je, jeżeli jego rozwój umysłowy, stan zdrowia i stopień dojrzałości na to pozwala, uwzględniając w miarę możliwości jego rozsądne życzenia. Wysłuchanie odbywa się poza salą posiedzeń sądowych.

Eurosieroctwo

Art. 110 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego

[Zawieszenie władzy rodzicielskiej]

§ 1. W razie przemijającej przeszkody w wykonywaniu władzy rodzicielskiej sąd opiekuńczy może orzec jej zawieszenie.

Przemoc w rodzinie

Art. 2 [Doprecyzowanie pojęć] Ilekroć w ustawie jest mowa o:

1) **członku rodziny** - należy przez to rozumieć osobę najbliższą w rozumieniu art. 115 § 11 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz.U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.1)), a także inną osobę wspólnie zamieszkującą lub gospodarującą;

2) **przemocy w rodzinie** - należy przez to rozumieć jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osób wymienionych w pkt 1, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.

Przemoc w rodzinie

- ◆ Art. 115 § 11. k.k. **Osobą najbliższą jest** małżonek, wstępny, zstępny, rodzeństwo, powinowaty w tej samej linii lub stopniu, osoba pozostająca w stosunku przysposobienia oraz jej małżonek, a także osoba pozostająca we wspólnym pożyciu.

Przemoc w rodzinie - pokrzywdzony

Za pokrzywdzonego uznaje się:

- ◆ osobę fizyczną – każdego człowieka, który od chwili urodzenia posiada zdolność prawną (może być podmiotem praw i obowiązków). Oznacza to, że sam fakt zaistnienia przestępstwa powoduje przyznanie statusu pokrzywdzonego osobie, na szkodę której zostało ono popełnione.
- ◆ pokrzywdzonym można stać się w każdym wieku. Pełnoletność pokrzywdzonego skutkuje uzyskaniem przez niego pełnej zdolności do czynności prawnych, co umożliwia samodzielne, aktywne uczestnictwo w procesie karnym.
- ◆ jeżeli pokrzywdzonym jest małoletni, osoba ubezwłasnowolniona całkowicie lub częściowo, jego prawa wykonuje przedstawiciel ustawowy albo osoba, pod której stałą pieczęcią pokrzywdzony pozostaje (art. 51 § 2 k.p.k.).

Przemoc w rodzinie

Środki jakimi dysponuje wymiar sprawiedliwości dla ochrony ofiary przed przemocą...

Środki izolacji sprawcy od pokrzywdzonego w postępowaniu karnym

Zatrzymanie

- ◆ art. 15a ustawy o Policji - Funkcjonariusz Policji **ma prawo zatrzymania** sprawców przemocy w rodzinie stwarzających bezpośrednie zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzkiego.
- ◆ **Zmiana wprowadzona Ustawą z 30 kwietnia 2020 (Dz.U. z 2020r. poz.956)**
- ◆ po art. 15a dodaje się art. 15aa–15ak w brzmieniu:
 - „Art. 15aa. 1. Policjant ma prawo wydać wobec osoby stosującej przemoc w rodzinie w rozumieniu przepisów ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, stwarzającej zagrożenie dla życia lub zdrowia osoby dotkniętej tą przemocą, nakaz natychmiastowego opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia, zwany dalej „nakazem”, lub zakaz zbliżania się do mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia, zwany dalej „zakazem”.
 - 2. Policjant w celu stwierdzenia zasadności wydania nakazu lub zakazu stosuje odpowiednio przepis art. 15a ust. 2.
 - 3. Nakaz lub zakaz mogą być stosowane łącznie.
 - 4. Nakaz lub zakaz są natychmiast wykonalne.
 - 5. Policjant w nakazie lub zakazie wskazuje obszar lub odległość od wspólnie zajmowanego mieszkania, którą osoba stosująca przemoc w rodzinie jest obowiązana zachować.
 - 6. Przepis ust. 1 stosuje się do każdego lokalu służącego zaspokajaniu bieżących potrzeb mieszkaniowych.

Art. 15ab. ⁷ [Procedura wydania nakazu natychmiastowego opuszczenia mieszkania lub zakazu zbliżania się do mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia]

- ◆ 1. Policjant wydaje nakaz lub zakaz:
 - ◆ 1) podczas interwencji podjętej we wspólnie zajmowanym mieszkaniu lub jego bezpośrednim otoczeniu lub
 - ◆ 2) w związku z powzięciem informacji o stosowaniu przemocy w rodzinie, w szczególności zgłoszenia przez:
 - ◆ a) osobę dotkniętą przemocą w rodzinie lub
 - ◆ b) kuratora sądowego lub pracownika jednostki organizacyjnej pomocy społecznej, w związku z wykonywaniem ustawowych obowiązków.

Art. 15ab. ⁷ [Procedura wydania nakazu natychmiastowego opuszczenia mieszkania lub zakazu zbliżania się do mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia]

4. Osobę zgłaszającą przemoc w rodzinie przesłuchuje się w charakterze świadka, po pouczeniu o treści [art. 233](#) Kodeksu karnego, na okoliczności wskazane w zgłoszeniu, o ile to możliwe na miejscu zdarzenia.(...)
Policja, dokonując wskazanych ustaleń, uwzględnia w protokole przesłuchania zaistnienie okoliczności zagrożenia życia lub zdrowia ludzkiego.

Art. 15ab. ⁷ [Procedura wydania nakazu natychmiastowego opuszczenia mieszkania lub zakazu zbliżania się do mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia]

- 6. Osobę małoletnią, która w chwili przesłuchania nie ukończyła 15 lat, można przesłuchać tylko wówczas, gdy jej zeznania mogą mieć istotne znaczenie dla sprawy, w szczególności gdy jest jedynym świadkiem zdarzenia, i wyłącznie w odpowiednio przystosowanych pomieszczeniach, o których mowa w przepisach [Kodeksu postępowania karnego](#).

Art. 15ab. ⁷ [Procedura wydania nakazu natychmiastowego opuszczenia mieszkania lub zakazu zbliżania się do mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia]

7. Przesłuchanie osoby małoletniej, o której mowa w ust. 6, przeprowadza sąd opiekuńczy miejsca jej pobytu na wniosek Policji. Przesłuchanie odbywa się z udziałem prokuratora oraz biegłego psychologa, przy czym osoba pełnoletnia wskazana przez małoletniego ma prawo być obecna przy przesłuchaniu, o ile nie ogranicza to swobody wypowiedzi przesłuchiwanego małoletniego. W przesłuchaniu nie bierze udziału osoba stosująca przemoc w rodzinie. Z czynności przesłuchania osoby małoletniej sporządza się protokół i nagranie obrazu i dźwięku.

Art. 15ab. ⁷ [Procedura wydania nakazu natychmiastowego opuszczenia mieszkania lub zakazu zbliżania się do mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia]

8. Jeżeli małoletni został już przesłuchany na okoliczność stosowania przemocy w rodzinie w innej sprawie, sąd po zapoznaniu się z tymi zeznaniami ocenia, czy zachodzi potrzeba przesłuchania małoletniego w związku z treścią wniosku Policji. W przypadku odstąpienia od przesłuchania sąd przekazuje Policji protokoły dotychczasowych przesłuchań małoletniego.

Art. 15ai.

Sprawdzanie wykonywania nakazu opuszczenia mieszkania i zakazu zbliżania się do niego

1. W okresie obowiązywania nakazu lub zakazu Policja przynajmniej trzykrotnie sprawdza, czy nakaz lub zakaz nie są naruszane, i podejmuje niezbędne czynności. Pierwsze sprawdzenie odbywa się następnego dnia po wydaniu nakazu lub zakazu.

Środki izolacji sprawcy od pokrzywdzonego w postępowaniu karnym

- Od początku obowiązywania ustawy (30 listopada 2020r.) zostały wydane nakazy lub zakazy łącznie wobec 985 osób

Środki izolacji sprawcy od pokrzywdzonego w postępowaniu karnym

- ♦ art. 244 § 1a k.p.k. - Policja **ma prawo zatrzymać** osobę podejrzaną, jeżeli istnieje uzasadnione przypuszczenie, że popełniła ona przestępstwo z użyciem przemocy na szkodę osoby wspólnie zamieszkującej, a zachodzi obawa, że ponownie popełni przestępstwo z użyciem przemocy wobec tej osoby, zwłaszcza gdy popełnieniem takiego przestępstwa grozi.
- ♦ art.. 244 § 1b k.p.k. Policja **zatrzymuje** osobę podejrzaną, jeśli przestępstwo, o którym mowa w § 1a, zostało popełnione przy użyciu broni palnej, noża **lub innego niebezpiecznego przedmiotu**, a zachodzi obawa, że ponownie popełni ona przestępstwo z użyciem przemocy wobec osoby wspólnie zamieszkującej, zwłaszcza gdy popełnieniem takiego przestępstwa grozi.

Środki izolacji sprawcy od pokrzywdzonego w postępowaniu karnym

Art. 275a k.p.k.

- ◆ zatrzymanie stosuje się do ustania przyczyny zatrzymania, nie dłużej aniżeli **48h** - w tym czasie prokurator może zastosować środki zapobiegawcze lub przekazać podejrzanego do dyspozycji sądu wraz z wnioskiem o zastosowanie tymczasowego aresztowania.
- ◆ czas zatrzymania wydłuża się od tego momentu o **24h** – aby sąd mógł wniosek rozpoznać i zastosować tymczasowe aresztowanie bądź wniosku nie uwzględnić (natychmiastowe zwolnienie zatrzymanego).

Środki izolacji sprawcy od pokrzywdzonego w postępowaniu karnym

Środki zapobiegawcze

- ◆ po zatrzymaniu osoby podejrzanej i ewentualnym postawieniu zarzutów popełnienia przestępstwa (np. z art. 207 § 1 k.k.), prokurator może zastosować środki zapobiegawcze (za wyjątkiem TA).
- ◆ celem zastosowania środków zapobiegawczych jest:
 - ◆ zabezpieczenie prawidłowego toku postępowania
 - ◆ wyjątkowo - **zapobiegnięcie popełnienia przez podejrzanego nowego, ciężkiego przestępstwa.**
- ◆ środki te, zwłaszcza na późniejszym etapie, może stosować także sąd.

Środki izolacji sprawcy od pokrzywdzonego w postępowaniu karnym

Środki zapobiegawcze c.d.

Rodzaje:

- 🟡 **Tymczasowe aresztowanie** – stosuje wyłącznie sąd (art. 258 k.p.k.)
- 🟡 **Dozór Policji** (art. 275 k.p.k.);
- 🟡 **Dozór Policji** z obowiązkiem opuszczenia lokalu mieszkalnego (art. 275 § 3 k.p.k.)
- 🟡 **Nakaz opuszczenia lokalu mieszkalnego przez sprawcę** (art. 275a k.p.k.)

Środki izolacji sprawcy od pokrzywdzonego w postępowaniu karnym

Dozór Policji obowiązek podejrzanego zgłaszania się w określonych terminach do jednostki Policji, celem udzielenia informacji i wykonywaniu nałożonych obowiązków.

Obowiązki:

- ◆ zakaz opuszczania określonego miejsca pobytu,
- ◆ zgłaszania się do organu dozoru w określonych odstępach czasu,
- ◆ zawiadamianie organu o zamierzonym wyjeździe i terminie powrotu,
- ◆ **zakaz kontaktowania się z pokrzywdzonym,**
- ◆ **zakaz przebywania w określonych miejscach,**
- ◆ inne ograniczenia swobody (np. zakaz zbliżania się na określoną odległość, program korekcyjno-edukacyjny).

Środki izolacji sprawcy od pokrzywdzonego w postępowaniu karnym

Nakaz opuszczenia lokalu mieszkalnego (275a k.p.k.) przez podejrzanego wspólnie zamieszkującego z pokrzywdzonym:

- ◆ przesłanka – uzasadniona obawa, że oskarżony ponownie popełni przestępstwo z użyciem przemocy, zwłaszcza gdy popełnieniem takiego przestępstwa groził;
- ◆ środek ten stosuje się na okres **nie dłuższy niż 3 miesiące** z możliwością **przedłużenia przez sąd na dalsze okresy**, nie dłuższe niż 3 miesiące (może być ich więcej niż jeden);
- ◆ oskarżonemu, na jego wniosek można wskazać miejsce pobytu w placówkach zapewniających miejsca noclegowe.

Środki izolacji sprawcy od pokrzywdzonego w postępowaniu karnym

Przestępstwo popełnione na szkodę osoby wspólnie zamieszkującej

- ♦ art. 275a § 3 k.p.k. - jeżeli wobec oskarżonego, **zatrzymanego na podstawie art. 244 § 1a lub 1b**, zachodzą podstawy do zastosowania środka zapobiegawczego przewidzianego w § 1, **Policja niezwłocznie, nie później niż przed upływem 24 godzin od chwili zatrzymania**, występuje z wnioskiem do prokuratora o zastosowanie tego środka zapobiegawczego; wniosek powinien być rozpoznany przed upływem 48 godzin od chwili zatrzymania oskarżonego.

Środki izolacji sprawcy od pokrzywdzonego w postępowaniu cywilnym

Zobowiązanie do opuszczenia mieszkania orzekane na wniosek przez **sąd cywilny** (niezależnie od postępowania karnego):

- ◆ uprawnienie do złożenia wniosku przysługuje osobie dotkniętej przemocą, wspólnie zamieszkującej ze sprawcą – członkiem rodziny (wpis – 40 zł),
- ◆ przesłanką jest czynienie szczególnie uciążliwym wspólnego zamieszkiwania poprzez zachowanie polegające na stosowaniu przemocy,
- ◆ termin do rozpoznania sprawy – 1 miesiąc,
- ◆ wykonalność orzeczenia – z chwilą ogłoszenia,
- ◆ nowe uregulowania prawne (1046 k.p.c.) – skuteczna egzekucja bez konieczności zapewnienia pomieszczenia tymczasowego
- ◆ zmiana orzeczenia możliwa w razie zmiany okoliczności (zmiana lub uchylenie).

Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie z dnia 29 lipca 2005 r.

Art. 11a [Obowiązek opuszczenia mieszkania]

1. Jeżeli członek rodziny wspólnie zajmujący mieszkanie, swoim zachowaniem polegającym **na stosowaniu przemocy w rodzinie czyni szczególnie uciążliwym wspólne zamieszkiwanie**, osoba dotknięta przemocą może żądać, aby sąd zobowiązał go do opuszczenia mieszkania.

2.. Postanowienie zapada **po przeprowadzeniu rozprawy**, która powinna odbyć się w terminie jednego miesiąca od dnia wpływu wniosku. Staje się ono wykonalne z chwilą ogłoszenia i może być zmienione lub uchylone w razie zmiany okoliczności.

Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie z dnia 29 lipca 2005 r. (zmiana ustawą z dnia 30 kwietnia 2020 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw¹)

„Art. 11a. 1. Jeżeli członek rodziny wspólnie zajmujący mieszkanie, swoim zachowaniem polegającym na stosowaniu przemocy w rodzinie czyni szczególnie uciążliwym wspólne zamieszkiwanie, osoba dotknięta tą przemocą może żądać, aby sąd, właściwy według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1460, z późn. zm.³) o postępowaniu nieprocesowym, zobowiązał go do opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia lub zakazał zbliżania się do mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również w przypadku, gdy:

- 1) osoba dotknięta przemocą w rodzinie opuściła wspólnie zajmowane mieszkanie z powodu stosowania wobec niej przemocy w tym mieszkaniu;
- 2) członek rodziny stosujący przemoc w rodzinie opuścił wspólnie zajmowane mieszkanie;
- 3) małżonek, wstępny, zstępny, rodzeństwo, powinowaty w tej samej linii lub stopniu, osoba pozostająca w stosunku przysposobienia oraz jej małżonek, a także osoba pozostająca we wspólnym pożyciu oraz inna osoba stosująca przemoc w rodzinie, okresowo lub nieregularnie przebywa w mieszkaniu wspólnie z osobą dotkniętą przemocą w rodzinie.

Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie z dnia 29 lipca 2005 r. (zmiana ustawą z dnia 30 kwietnia 2020 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw¹)

- ◆ 3. Osoba pełnoletnia, która pozostała w mieszkaniu, o którym mowa w ust. 1, przez czas niezamieszkiwania w nim osoby stosującej przemoc w rodzinie, w związku z wydaniem wobec niej:
 - ◆ 1) nakazu lub zakazu, o których mowa w art. 15aa ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i 956),
 - ◆ 2) nakazu lub zakazu, o których mowa w art. 18a ust. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 431 i 956),
 - ◆ 3) postanowienia sądu o zobowiązaniu osoby stosującej przemoc w rodzinie do opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia lub zakazaniu zbliżania się do mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia, w tym również o udzieleniu zabezpieczenia
 - ◆ – jest obowiązana do ponoszenia opłat za dostawy do tego mieszkania energii, gazu, wody oraz odbiór ścieków, odpadów i nieczystości ciekłych oraz czynsz lub koszty bieżącego zarządzania nieruchomością, chyba że względem niej osoba stosująca przemoc w rodzinie jest obowiązana do świadczeń alimentacyjnych.
- ◆ 4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się do każdego lokalu służącego zaspokajaniu bieżących potrzeb mieszkaniowych.”;

Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie z dnia 29 lipca 2005 r. (zmiana ustawą z dnia 30 kwietnia 2020 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw¹)

Po art. 11a dodaje się art. 11b w brzmieniu:

„Art. 11b. Organy administracji rządowej i jednostki samorządu terytorialnego organizujące placówki, o których mowa w art. 15ag ust. 1 pkt 3 i 5 i art. 15ah ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji oraz art. 18g ust. 1 pkt 3 i 5 i art. 18h ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych, przekazują, z użyciem środków komunikacji elektronicznej, właściwym terytorialnie jednostkom organizacyjnym Policji i Żandarmerii Wojskowej aktualne dane teleadresowe tych podmiotów ze wskazaniem przedmiotu działalności.”.

Środki izolacji sprawcy od pokrzywdzonego w postępowaniu wykonawczym

- ◆ Postępowanie wykonawcze rozpoczyna się po uprawomocnieniu orzeczenia;
- ◆ W razie orzeczenia kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania sprawca przemocy w rodzinie pozostaje na wolności (najczęściej przebywa nadal z osobą pokrzywdzoną) i pozostaje w okresie próby (od 2 do 5 lat), często pod dozorem kuratora;
- ◆ W tym okresie sąd może zmieniać lub nakładać nowe obowiązki probacyjne, w tym zmierzające do izolacji sprawcy;
- ◆ W okresie próby skazanemu nie wolno naruszać porządku prawnego w żaden sposób, pod rygorem zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności i skierowania do zakładu karnego do jej odbycia.

Kary i środki karne

Stosowane wobec sprawców przemocy popełniających przestępstwa na szkodę małoletnich oraz stosujących przemoc w rodzinie - art. 39 k.k. środkami karnymi są:

- 1) pozbawienie praw publicznych;
- 2) zakaz zajmowania określonego stanowiska, wykonywania określonego zawodu lub prowadzenia określonej działalności gospodarczej;
 - 2a) zakaz prowadzenia działalności związanej z wychowaniem, leczeniem, edukacją małoletnich lub z opieką nad nimi;**
 - 2b) zakaz przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, kontaktowania się z określonymi osobami, zbliżania się do określonych osób lub opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu;**

Kary i środki karne

- 2c) zakaz wstępu na imprezę masową;
- 2d) zakaz wstępu do ośrodków gier i uczestnictwa w grach hazardowych;
- 2e) nakaz okresowego opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym;**
- 3) zakaz prowadzenia pojazdów;**
- 4) świadczenie pieniężne;
- 5) podanie wyroku do publicznej wiadomości

Kary i środki karne

- ◆ Art. 41 §1 k.k. – **zakaz zajmowania określonego stanowiska, albo wykonywania określonego zawodu**
- ◆ Art. 41 §2 k.k. **zakaz zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi na czas określony albo dożywotnio w razie skazania na karę pozbawienia wolności za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej lub obyczajności na szkodę małoletniego oraz w razie skazania na karę pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę małoletniego.**

Kary i środki karne

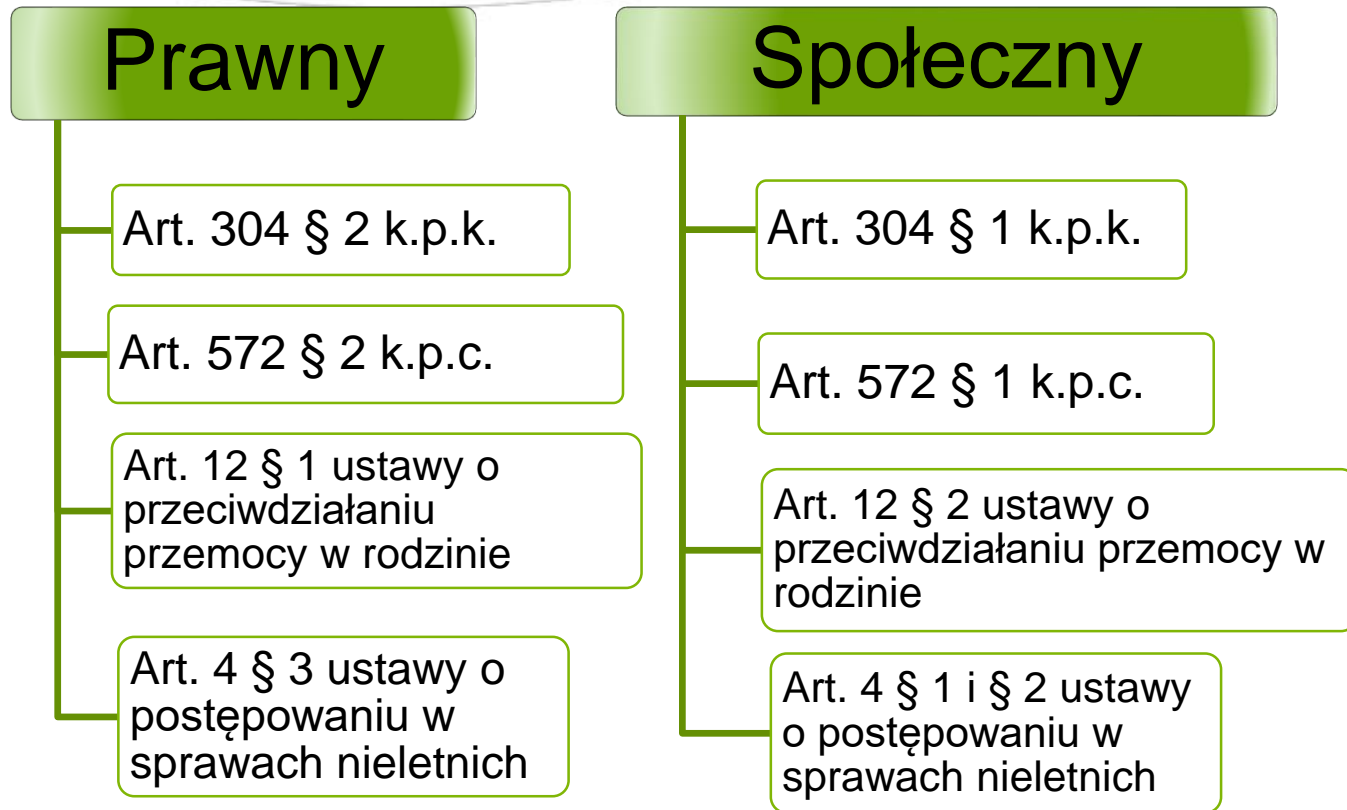
- ◆ **Art. 41a k.k.** – zakaz przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, kontaktowania się z określonymi osobami, zbliżania się do określonych osób lub opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu,
- ◆ Art. 41a k.k. – nakaz okresowego opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym, w razie **skazania za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej lub obyczajności na szkodę małoletniego lub inne przestępstwo przeciwko wolności oraz w razie skazania za umyślne przestępstwo z użyciem przemocy, w tym zwłaszcza przemocy wobec osoby najbliższej.**
- ◆ Zakaz lub nakaz może być połączony z obowiązkiem zgłaszania się do Policji lub innego wyznaczonego organu w określonych odstępach czasu,

Art. 244 k.k.

Niezastosowanie się do orzeczonego przez sąd zakazu zajmowania stanowiska, wykonywania zawodu, prowadzenia działalności,, przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, nakazu okresowego opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym, zakazu kontaktowania się z określonymi osobami, zakazu zbliżania się do określonych osób lub zakazu opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu albo nie wykonuje zarządzenia sądu o ogłoszeniu orzeczenia w sposób w nim przewidziany,

◆ **podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.**

Obowiązek reakcji na przestępstwo

Art. 304 Kodeksu postępowania karnego

§ 1. **Każdy** dowiedziawszy się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu ma społeczny obowiązek zawiadomić o tym prokuratora lub Policję.

§ 2. **Instytucje państwowe i samorządowe**, które w związku ze swą działalnością dowiedziały się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, są obowiązane niezwłocznie zawiadomić o tym prokuratora lub Policję oraz przedsięwziąć niezbędne czynności do czasu przybycia organu powołanego do ścigania przestępstw lub do czasu wydania przez ten organ stosownego zarządzenia, aby nie dopuścić do zatarcia śladów i dowodów przestępstwa.

Art. 304 Kodeksu postępowania karnego

- Do złożenia zawiadomienia o przestępstwie uprawniona i obowiązana (obowiązek społeczny) jest **każda osoba**, która posiada taką informację, bez względu na wiek, płeć, rasę, narodowość itp. O popełnieniu przestępstwa może również zawiadomić jego sprawca. Warto podkreślić, że skoro zawiadomienie o przestępstwie może złożyć każda osoba – to może je również złożyć małoletni.
- Szczególny obowiązek** ciąży na: instytucjach państwowych i samorządowych, które mają obowiązek prawny zawiadomienia oraz podjęcia czynności niezbędnych, aby nie dopuścić do zatarcia śladów i dowodów.

Zażalenie na brak udzielenia informacji

Art. 305 [Reakcja na zawiadomienie]

§ 1. Niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia o przestępstwie organ powołany do prowadzenia postępowania przygotowawczego obowiązany jest wydać postanowienie o wszczęciu bądź o odmowie wszczęcia śledztwa.

§ 3. Postanowienie o wszczęciu śledztwa wydaje prokurator. Postanowienie o odmowie wszczęcia lub o umorzeniu śledztwa wydaje prokurator albo Policja; postanowienie wydane przez Policję zatwierdza prokurator.

§ 4. **O wszczęciu, odmowie wszczęcia albo o umorzeniu śledztwa zawiadamia się osobę lub instytucję państwową, samorządową lub społeczną, która złożyła zawiadomienie** o przestępstwie, oraz ujawnionego pokrzywdzonego, a o umorzeniu także podejrzanego - z pouczeniem o przysługujących im uprawnieniach.

Zażalenie na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa

Art. 306 [Zażalenie]

§ 1. Na postanowienie o **odmowie** wszczęcia śledztwa przysługuje zażalenie:

- 1) pokrzywdzonemu;
- 2) instytucji wymienionej w art. 305 § 4;
- 3) osobie wymienionej w art. 305 § 4, jeżeli wskutek przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.

Zażalenie na postanowienie o umorzeniu śledztwa

§ 1a. Na postanowienie o **umorzeniu** śledztwa przysługuje zażalenie:

- 1) stronom;
- 2) instytucji państwowej lub samorządowej, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie;
- 3) osobie, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie określonym w art. 228-231, art. 233, art. 235, art. 236, art. 245, art. 270-277, art. 278-294 lub w art. 296-306 Kodeksu karnego, jeżeli postępowanie karne wszczęto w wyniku jej zawiadomienia, a wskutek tego przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.

§ 1b. Uprawnionym do złożenia zażalenia, o którym mowa w § 1 i 1a, przysługuje **prawo przejrzenia akt**. W celu przejrzenia akt prokurator może udostępnić akta w postaci elektronicznej.

§ 2. *(uchylony)*

§ 3. Jeżeli osoba lub instytucja, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie, **nie zostanie w ciągu 6 tygodni powiadomiona o wszczęciu albo odmowie wszczęcia** śledztwa, może wnieść zażalenie do prokuratora nadrzędnego albo powołanego do nadzoru nad organem, któremu złożono zawiadomienie.

Art. 572 Kodeksu postępowania cywilnego

§ 1. **Każdy**, komu znane jest zdarzenie uzasadniające wszczęcie postępowania z urzędu, obowiązany jest zawiadomić o nim sąd opiekuńczy.

§ 2. Obowiązek wymieniony w § 1 ciąży przede wszystkim na **urzędach stanu cywilnego, sądach, prokuratorach, notariuszach, komornikach, organach samorządu i administracji rządowej, organach Policji, placówkach oświatowych, opiekunach społecznych oraz organizacjach i zakładach** zajmujących się opieką nad dziećmi lub osobami psychicznie chorymi.

Art. 572 Kodeksu postępowania cywilnego

Zawiadomienie może nastąpić w każdej formie:

- ◆ pisemnej,
- ◆ ustnej (bezpośrednio w sekretariacie sądu lub telefonicznie),
- ◆ za pośrednictwem nośników informatycznych.

Art. 12 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie

- § 1. Osoby, które w związku z wykonywaniem swoich obowiązków służbowych lub zawodowych powzięły podejrzenie o popełnieniu ściganego z urzędu przestępstwa z użyciem przemocy w rodzinie, niezwłocznie zawiadamiają o tym Policję lub prokuratora.
- § 2. Osoby będące świadkami przemocy w rodzinie powinny zawiadomić o tym Policję, prokuratora lub inny podmiot działający na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Art. 4 ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich

- § 1. Każdy, kto stwierdzi istnienie okoliczności świadczących o demoralizacji nieletniego, w szczególności naruszanie zasad współżycia społecznego, popełnienie czynu zabronionego, systematyczne uchylanie się od obowiązku szkolnego lub kształcenia zawodowego, używanie alkoholu lub innych środków w celu wprowadzenia się w stan odurzenia, uprawianie nierządu, włóczęgostwo, udział w grupach przestępczych, **ma społeczny obowiązek odpowiedniego przeciwdziałania temu, a przede wszystkim zawiadomienia o tym rodziców lub opiekuna nieletniego, szkoły, sądu rodzinnego, Policji lub innego właściwego organu.**
- § 2. **Każdy**, dowiedziawszy się o popełnieniu czynu karalnego przez nieletniego, **ma społeczny obowiązek** zawiadomić o tym sąd rodzinny lub Policję.
- § 3. **Institucje państwowe i organizacje społeczne**, które w związku ze swą działalnością dowiedziały się o popełnieniu przez nieletniego czynu karalnego ściganego z urzędu, są obowiązane niezwłocznie zawiadomić o tym sąd rodzinny lub Policję oraz przedsięwziąć czynności nie cierpiące zwłoki, aby nie dopuścić do zatarcia śladów i dowodów popełnienia czynu.

Funkcjonariusz publiczny

Prezydent RP

poseł, senator, radny

poseł do Parlamentu Europejskiego

sędzia, ławnik, prokurator (...)
notariusz, komornik, kurator sądowy,
syndyk, nadzorca sądowy i zarządca
(...)

osoba będąca pracownikiem
administracji rządowej, innego organu
państwowego lub samorządu
terytorialnego, chyba że pełni
wyłącznie czynności usługowe

osoba będąca pracownikiem organu
kontroli państwowej lub organu
kontroli samorządu terytorialnego,
chyba że pełni wyłącznie czynności
usługowe

funkcjonariusz organu powołanego
do ochrony bezpieczeństwa
publicznego albo funkcjonariusz
Służby Więziennej

osoba zajmująca kierownicze
stanowisko w innej instytucji
państwowej

osoba pełniąca czynną służbę
wojskową

pracownik międzynarodowego
trybunału karnego, chyba że pełni
wyłącznie czynności usługowe

Kodeks karny – zasady odpowiedzialności funkcjonariusza publicznego

§ 1. Funkcjonariusz publiczny, który **przekraczając swoje uprawnienia lub nie dopełniając obowiązków**, działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

ZASADY

1. niedopełnienie obowiązków przez funkcjonariusza publicznego;
2. działanie na szkodę interesu publicznego lub prywatnego

powyższe przesłanki **muszą być spełnione łącznie.**

- ◆ Zakres uprawnień i obowiązków należy odnosić do konkretnie zaistniałej sytuacji, w której znalazł się funkcjonariusz publiczny. Nie można ograniczać się do ogólnych obowiązków lub uprawnień związanych z danym stanowiskiem lub pełnioną funkcją.
- ◆ Źródła uprawnień i obowiązków funkcjonariusza publicznego mogą wynikać z norm prawnych, których adresatem jest funkcjonariusz:
 - ◆ powszechnie obowiązującego prawa,
 - ◆ norm prawa wewnętrznego;
 - ◆ polecenie służbowe;
 - ◆ ogólne reguły postępowania.

Art. 75 Karty Nauczyciela

Odpowiedzialność dyscyplinarna

Przesłanki odpowiedzialności dyscyplinarnej:

1. Nauczyciele podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za uchybienia godności zawodu nauczyciela lub obowiązkom, o których mowa w art. 6.
2. Za uchybienia przeciwko porządkowi pracy, w rozumieniu [art. 108](#) Kodeksu pracy, wymierza się nauczycielom kary porządkowe zgodnie z Kodeksem pracy.
3. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o dyrektorze szkoły, należy przez to rozumieć także kierownika szkolnego punktu konsultacyjnego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1a.

Art. 6. Karty Nauczyciela

Obowiązki nauczyciela

⁴ Art. 6 pkt 3a dodany przez art. 76 pkt 2 ustawy z dnia 27 października 2017 r. (Dz.U.2017.2203) zmieniającej nin. ustawę z dnia 1 września 2018 r.

Nauczyciel obowiązany jest:

- 1) rzetelnie realizować zadania związane z powierzonym mu stanowiskiem oraz podstawowymi funkcjami szkoły: dydaktyczną, wychowawczą i opiekuńczą, w tym zadania związane z zapewnieniem bezpieczeństwa uczniom w czasie zajęć organizowanych przez szkołę;
- 2) wspierać każdego ucznia w jego rozwoju;
- 3) dążyć do pełni własnego rozwoju osobowego;

Art. 6. Karty Nauczyciela

Obowiązki nauczyciela

- 3a) ⁴ doskonalić się zawodowo, zgodnie z potrzebami szkoły;
- 4) kształcić i wychowywać młodzież w umiłowaniu Ojczyzny, w poszanowaniu [Konstytucji](#) Rzeczypospolitej Polskiej, w atmosferze wolności sumienia i szacunku dla każdego człowieka;
- 5) dbać o kształtowanie u uczniów postaw moralnych i obywatelskich zgodnie z ideą demokracji, pokoju i przyjaźni między ludźmi różnych narodów, ras i światopoglądów.

Art. 108 Kodeksu pracy

Odpowiedzialność porządkowa pracowników:

§ 1. Za nieprzestrzeganie przez pracownika ustalonej organizacji i porządku w procesie pracy, przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, przepisów przeciwpożarowych, a także przyjętego sposobu potwierdzania przybycia i obecności w pracy oraz usprawiedliwiania nieobecności w pracy, pracodawca może stosować:

- 1) karę upomnienia;
- 2) karę nagany.

Art. 108 Kodeksu pracy

§ 2. Za nieprzestrzeganie przez pracownika przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy lub przepisów przeciwpożarowych, opuszczenie pracy bez usprawiedliwienia, stawienie się do pracy w stanie nietrzeźwości lub spożywanie alkoholu w czasie pracy - pracodawca może również stosować karę pieniężną.

§ 3. Kara pieniężna za jedno przekroczenie, jak i za każdy dzień nieusprawiedliwionej nieobecności, nie może być wyższa od jednodniowego wynagrodzenia pracownika, a łącznie kary pieniężne nie mogą przewyższać dziesiątej części wynagrodzenia przypadającego pracownikowi do wypłaty, po dokonaniu potrąceń, o których mowa w art. 87 § 1 pkt 1-3.

§ 4. Wpływy z kar pieniężnych przeznacza się na poprawę warunków bezpieczeństwa i higieny pracy.

Odpowiedzialności małoletniego do lat 13 a wina w nadzorze

Art. 426. Kodeksu cywilnego

Małoletni, który nie ukończył lat trzynastu, nie ponosi odpowiedzialności za wyrządzoną szkodę.

- Wyłączenie winy, ale może odpowiadać na zasadzie ryzyka, słuszności.

Odpowiedzialność małoletniego po ukończeniu 13 lat...

- Można mu przypisać winę, ale bada się stopień rozwoju.
- To poszkodowany musi udowodnić, że sprawca osiągnął taki stopień rozwoju psychofizycznego, że można mu przypisać winę.

Wina w nadzorze

Art. 427. Kodeksu cywilnego

Kto z mocy [ustawy](#) lub umowy jest zobowiązany do nadzoru nad osobą, której z powodu wieku albo stanu psychicznego lub cielesnego winy poczytać nie można, ten obowiązany jest do naprawienia szkody wyrządzonej przez tę osobę, chyba że uczynił zadość obowiązkowi nadzoru albo że szkoda byłaby powstała także przy starannym wykonywaniu nadzoru. Przepis ten stosuje się również do osób wykonywających bez obowiązku ustawowego ani umownego stałą pieczę nad osobą, której z powodu wieku albo stanu psychicznego lub cielesnego winy poczytać nie można.

O kim mowa w art. 427 KC?

- Osoby poniżej 13 roku życia,
- Osoby powyżej 13 lat, ale stopień rozwoju jest niższy niż w grupie rówieśniczej,
- Osoby niepoczytalne, chore psychicznie, ułomne cieleśnie, z niedorozwojem umysłowym.

NADZÓR

Sprawowanie nadzoru powinno mieć miejsce przy dołożeniu należytej staranności, która musi uwzględniać:

- ◆ Wiek
- ◆ Stopień rozwoju
- ◆ Stan psychiczny
- ◆ Stan fizyczny
- ◆ Okoliczności nadzoru
- ◆ Poziom potencjalnego niebezpieczeństwa wyrządzenia szkody

NADZÓR

UWAGI:

- Rozmiar obowiązku nadzoru zależy od stanu osoby podlegającej nadzorowi i związanego z tym stopnia zagrożenia osób trzecich.
- Wychodzimy z założenia, że prawidłowy nadzór powinien wykluczyć wyrządzenie szkody.

NADZÓR RODZICIELSKI

- *„Przy ocenie należytej staranności w nadzorze rodzicielskim ważne jest, czy rodzice potrafili wpoić dzieciom właściwe zasady postępowania” (tak w wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie sygn. akt I ACa 248/13)*

NADZÓR

- Istnieje domniemanie winy w nadzorze, ma ono jednak **charakter usuwalny**. Dla zwolnienia się od odpowiedzialności konieczne jest wykazanie, że:
 - nadzór był wykonywany należycie
 - albo
 - szkoda byłaby powstała także przy starannym wykonywaniu nadzoru.

Odpowiedzialność w braku osób zobowiązanych do nadzoru

Art. 428. Gdy sprawca z powodu wieku albo stanu psychicznego lub cielesnego nie jest odpowiedzialny za szkodę, a brak jest osób zobowiązanych do nadzoru albo gdy nie można od nich uzyskać naprawienia szkody, poszkodowany może żądać całkowitego lub częściowego naprawienia szkody od samego sprawcy, jeżeli z okoliczności, a zwłaszcza z porównania stanu majątkowego poszkodowanego i sprawcy, wynika, że wymagają tego zasady współżycia społecznego.

Procedura Niebieskiej Karty

Art. 207 k.k. [Znęcanie się]

- ◆ § 1. Kto znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny, **podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.**
- ◆ § 2. Jeżeli czyn określony w § 1 połączony jest ze stosowaniem szczególnego okrucieństwa, sprawca **podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.**
- ◆ § 3. Jeżeli następstwem czynu określonego w § 1 lub 2 jest targnięcie się pokrzywdzonego na własne życie, sprawca **podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.**

Procedura Niebieskiej Karty

Nowelizacja z dnia 23 marca 2017 r. wprowadza kwalifikowaną postać przestępstwa znęcania:

§ 1a.¹³⁾ Kto znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą nieporadną ze względu na jej wiek, stan psychiczny lub fizyczny,

podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Procedura Niebieskiej Karty

- ◆ Znęcanie się jest działaniem lub zaniechaniem polegającym na umyślnym zadawaniu bólu fizycznego lub dolegliwych cierpień moralnych, np. bicie, głodzenie, straszenie, znieważanie, wyrzucenie z mieszkania.
- ◆ Decydujący dla tej oceny jest obiektywny, a nie subiektywny punkt widzenia osoby pokrzywdzonej, która w przypadku pewnego otępienia psychicznego, wywołanego długotrwałym, złym traktowaniem, może nawet takiego znęcania się nie odczuwać w sposób dotkliwy.
- ◆ Znęcanie się należy odróżnić od zwykłego karcenia dzieci. Dopóki jest ono rozsądne i umiarkowane, a więc mieści się w granicach podyktowanych koniecznością – jest ono tolerowane, chociaż często nosi znamiona bezprawności, np. klaps może wypełnić dyspozycje art. 217 § 1 k.k., który przewiduje odpowiedzialność za uderzenie człowieka lub naruszenie nietykalności w inny sposób.

Procedura Niebieskiej Karty

Art. 217 [Naruszenie nietykalności]

- ◆ § 1. Kto uderza człowieka lub w inny sposób narusza jego nietykalność cielesną, **podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.**
- ◆ § 2. Jeżeli naruszenie nietykalności wywołało wyzywające zachowanie się pokrzywdzonego albo jeżeli pokrzywdzony odpowiedział naruszeniem nietykalności, sąd może odstąpić od wymierzenia kary.
- ◆ § 3. Ściganie odbywa się z oskarżenia prywatnego.

Procedura Niebieskiej Karty

- ◆ Przepis ten chroni nietykalność cielesną człowieka, jako podstawową przesłankę okazania szacunku drugiemu człowiekowi.
- ◆ Nie jest istotny wiek osoby pokrzywdzonej, ani to, czy osoba skrzywdzona zrozumiała, że została naruszona jej nietykalność.
- ◆ Naruszenie nietykalności ciała ma miejsce wówczas, gdy sprawca swoim zachowaniem spowodował jedynie nieznaczny ślad u pokrzywdzonego (np. zaczerwieniony policzek)

Procedura Niebieskiej Karty

Art. 189 [Pozbawienie wolności]

- ◆ § 1. Kto pozbawia człowieka wolności, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.
- ◆ § 2. Jeżeli pozbawienie wolności trwało dłużej niż 7 dni, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.
- ◆ § 3. Jeżeli pozbawienie wolności, o którym mowa w § 1 lub 2, łączyło się ze szczególnym udręczeniem, sprawca podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3.

Procedura Niebieskiej Karty

Nowelizacja z dnia 23 marca 2017 r. wprowadza:

§ 2a. Jeżeli pozbawienie wolności, o którym mowa w § 2, dotyczy osoby nieporadnej ze względu na jej wiek, stan psychiczny lub fizyczny, sprawca

podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.

Procedura Niebieskiej Karty

- ◆ Przedmiotem ochrony jest tu wolność w znaczeniu swobody ruchów i możliwości zmiany miejsca przebywania.
- ◆ Zachowanie sprawcy polega najczęściej na uniemożliwieniu poruszania się drugiej osobie przez jej zamknięcie, skrupowanie.

Procedura Niebieskiej Karty

Art. 190 [Groźba karalna]

- ◆ § 1. Kto grozi innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej, jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.
- ◆ § 2. Ściganie następuje na wniosek pokrzywdzonego.

Procedura Niebieskiej Karty

- Może być wyrażona ustnie, na piśmie, ale także za pomocą gestu, czy też innego zachowania (np. wyjęcie niebezpiecznego narzędzia i pokazanie, jaki zostanie zrobiony z niego użytek).
- Treścią groźby musi być zapowiedź popełnienia przestępstwa.
- Sprawca nie musi osobiście grozić pokrzywdzonemu, może posłużyć się osobą trzecią.
- Wystarczy, że treść groźby zostanie przekazana. Konieczne jest natomiast wzbudzenie w zagrożonym uzasadnionej obawy, że groźba zostanie spełniona.

Procedura Niebieskiej Karty

Art. 190a [Uporczywe nękanie]

§ 1. Kto przez uporczywe nękanie innej osoby lub osoby jej najbliższej wzbudza u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia lub istotnie narusza jej prywatność, **podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.**

§ 2. Tej samej karze podlega, kto, podszywając się pod inną osobę, wykorzystuje jej wizerunek lub inne jej dane osobowe w celu wyrządzenia jej szkody majątkowej lub osobistej.

§ 3. Jeżeli następstwem czynu określonego w § 1 lub 2 jest targnięcie się pokrzywdzonego na własne życie, **sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.**

§ 4. Ściganie przestępstwa określonego w § 1 lub 2 następuje na wniosek pokrzywdzonego.

Zmieniony ustawą z dnia 31 marca 2020 r.
o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem,
przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz
wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw

Art. 190a otrzymuje brzmienie:

"Art. 190a. § 1. Kto przez uporczywe nękanie innej osoby lub osoby jej najbliższej wzbudza u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia lub istotnie narusza jej prywatność,

podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto, podszywając się pod inną osobę, wykorzystuje jej wizerunek, inne jej dane osobowe lub inne dane, za pomocą których jest ona publicznie identyfikowana, w celu wyrządzenia jej szkody majątkowej lub osobistej.

§ 3. Jeżeli następstwem czynu określonego w § 1 lub 2 jest targnięcie się pokrzywdzonego na własne życie, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.

§ 4. Ściganie przestępstwa określonego w § 1 lub 2 następuje na wniosek pokrzywdzonego."

Procedura Niebieskiej Karty

Art. 191 [Zmuszenie]

- ◆ § 1. Kto stosuje przemoc wobec osoby lub groźbę bezprawną w celu zmuszenia innej osoby do określonego działania, zaniechania lub znoszenia, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.
- ◆ § 2. Jeżeli sprawca działa w sposób określony w § 1 w celu wymuszenia zwrotu wierzytelności, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Procedura Niebieskiej Karty

Przestępstwo to atakuje wolność wyboru postępowania, przez zmuszenie innej osoby do zachowania narzuconego przez sprawcę.

Procedura Niebieskiej Karty

Art. 191a [Utrwalanie wizerunku nagiej osoby bez jej zgody]

- ◆ § 1. Kto utrwała wizerunek nagiej osoby lub osoby w trakcie czynności seksualnej, używając w tym celu wobec niej przemocy, groźby bezprawnej lub podstępu, albo wizerunek nagiej osoby lub osoby w trakcie czynności seksualnej bez jej zgody rozpowszechnia, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.
- ◆ § 2. Ściganie następuje na wniosek pokrzywdzonego.

Procedura Niebieskiej Karty

Art. 197 [Zgwałcenie]

- ◆ § 1. Kto przemocą, groźbą bezprawną lub podstępem doprowadza inną osobę do obcowania płciowego, podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.
- ◆ § 2. Jeżeli sprawca, w sposób określony w § 1, doprowadza inną osobę do poddania się innej czynności seksualnej albo wykonania takiej czynności, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.
- ◆ § 3. Jeżeli sprawca dopuszcza się zgwałcenia:
 - 1) wspólnie z inną osobą,
 - 2) wobec małoletniego poniżej lat 15,
 - 3) wobec wstępnego, zstępnego, przysposobionego, przysposabiającego, brata lub siostry, podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3.
- ◆ § 4. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1-3 działa ze szczególnym okrucieństwem, podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 5.

Procedura Niebieskiej Karty

- ◆ Istotny jest **bezpośredni kontakt** z płciową częścią ciała jednego z uczestników aktu.
- ◆ Inne czynności seksualne to wszelkie zachowania o seksualnym wyrazie, które nie przybierają jednak formy obcowania płciowego – niezbędny jest tu **kontakt cielesny**.
- ◆ Praktycznie, w grę mogą wchodzić różnorodne formy „obmacywania” ofiary, zmuszanie jej do obnażenia się itp. Środki, które doprowadzają do powyższych czynów to: **przemoc** – np. przytrzymywanie za rękę, **groźba** – np. groźenie oszpecceniem, **podstęp** – np. wprowadzenie w błąd, sugerując, że chodzi o badanie ginekologiczne.

Procedura Niebieskiej Karty

Art. 156 [Ciężki uszczerbek na zdrowiu]

§ 1. Kto powoduje ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci:

- 1) pozbawienia człowieka wzroku, słuchu, mowy, zdolności płodzenia,
- 2) innego ciężkiego kalectwa, ciężkiej choroby nieuleczalnej lub długotrwałej, choroby realnie zagrażającej życiu, trwałej choroby psychicznej, całkowitej albo znacznej trwałej niezdolności do pracy w zawodzie lub trwałego, istotnego zeszpecenia lub zniekształcenia ciała,

podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

§ 2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 3. Jeżeli następstwem czynu określonego w § 1 jest śmierć człowieka, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.

Procedura Niebieskiej Karty

Nowelizacją z dnia 23 marca 2017 r. zaostrzono sankcje karne:

- 🟢 w § 1 wprowadzono karę pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3,
- 🟢 w § 2 wprowadzono karę pozbawienia wolności od lat 5, karę 25 lat pozbawienia wolności albo karę dożywotniego pozbawienia wolności.

Procedura Niebieskiej Karty

Art. 209 [Uchylenie się od alimentów]

- ◆ § 1. Kto uporczywie uchyla się od wykonania ciążącego na nim z mocy ustawy lub orzeczenia sądowego obowiązku opieki przez nie łożenie na utrzymanie osoby najbliższej lub innej osoby i przez to naraża ją na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, **podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.**
- ◆ § 2. Ściganie następuje na wniosek pokrzywdzonego, organu pomocy społecznej lub organu podejmującego działania wobec dłużnika alimentacyjnego.
- ◆ § 3. Jeżeli pokrzywdzonemu przyznano odpowiednie świadczenia rodzinne albo świadczenia pieniężne wypłacane w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów, ściganie odbywa się z urzędu.

Procedura Niebieskiej Karty

Art. 209 [Uchylenie się od alimentów] [Nowelizacją z dnia 23 marca 2017](#)

- ◆ § 1. Kto uchyla się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości orzeczeniem sądowym, ugodą zawartą przed sądem albo innym organem albo inną umową, jeżeli łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych albo jeżeli opóźnienie zaległego świadczenia innego niż okresowe wynosi co najmniej 3 miesiące, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Procedura Niebieskiej Karty

- ◆ § 1a. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 naraża osobę uprawnioną na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Procedura Niebieskiej Karty

- ◆ § 2. Ściganie przestępstwa określonego w § 1 lub 1a następuje na wniosek pokrzywdzonego, organu pomocy społecznej lub organu podejmującego działania wobec dłużnika alimentacyjnego.

Procedura Niebieskiej Karty

- ◆ § 3. Jeżeli pokrzywdzonemu przyznano odpowiednie świadczenia rodzinne albo świadczenia pieniężne wypłacane w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów, ściganie przestępstwa określonego w § 1 lub 1a odbywa się z urzędu.

Procedura Niebieskiej Karty

- ◆ § 4. Nie podlega karze sprawca przestępstwa określonego w § 1, który nie później niż przed upływem 30 dni od dnia pierwszego przesłuchania w charakterze podejrzanego uiścił w całości zaległe alimenty.

Procedura Niebieskiej Karty

- ◆ § 5. Sąd odstępuje od wymierzenia kary, jeżeli nie później niż przed upływem 30 dni od dnia pierwszego przesłuchania w charakterze podejrzanego sprawca przestępstwa określonego w § 1a uiścił w całości zaległe alimenty, chyba że wina i społeczna szkodliwość czynu przemawiają przeciwko odstąpieniu od wymierzenia kary.

Procedura Niebieskiej Karty

Art. 278 [Kradzież]

- ◆ § 1. Kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.
- ◆ § 2. Tej samej karze podlega, kto bez zgody osoby uprawnionej uzyskuje cudzy program komputerowy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.
- ◆ § 3. W wypadku mniejszej wagi, sprawca podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.
- ◆ § 4. Jeżeli kradzież popełniono na szkodę osoby najbliższej, ściganie następuje na wniosek pokrzywdzonego.
- ◆ § 5. Przepisy § 1, 3 i 4 stosuje się odpowiednio do kradzieży energii lub karty uprawniającej do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego.

Procedura Niebieskiej Karty

Art. 279 [Kradzież z włamaniem]

- ◆ § 1. Kto kradnie z włamaniem, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.
- ◆ § 2. Jeżeli kradzież z włamaniem popełniono na szkodę osoby najbliższej, ściganie następuje na wniosek pokrzywdzonego.

Procedura Niebieskiej Karty

Art. 288 [Uszkodzenie rzeczy]

- ◆ § 1. Kto cudzą rzecz niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku, **podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.**
- ◆ § 2. W wypadku mniejszej wagi, sprawca podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Procedura Niebieskiej Karty

Art. 210 [Porzucenie]

- ◆ § 1. Kto wbrew obowiązkowi troszczenia się o małoletniego poniżej lat 15 albo o osobę nieporadną ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny osobę tę porzuca, **podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.**
- ◆ § 2. Jeżeli następstwem czynu jest śmierć osoby określonej w § 1, sprawca **podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.**

Procedura Niebieskiej Karty

Nowelizacją z dnia 23 marca 2017 r. :

- ◆ w § 1 karę pozbawienia wolności do lat 3 zastąpiono karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5,
- ◆ w § 2 karę pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5 zastąpiono karą pozbawienia wolności od lat 2 do lat 12.

Procedura Niebieskiej Karty

Art. 211 [Uprowadzenie]

Kto, wbrew woli osoby powołanej do opieki lub nadzoru, uprowadza lub zatrzymuje małoletniego poniżej lat 15 albo osobę nieporadną ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny, **podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.**

Procedura Niebieskiej Karty

Nowelizacją z dnia 23 marca 2017 r. :

◆ karę pozbawienia wolności do lat 3 zastąpiono karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Procedura Niebieskiej Karty

Art. 200 [Obcowanie płciowe z małoletnim]

§ 1. Kto **obcuje płciowo z małoletnim** poniżej lat 15 lub dopuszcza się wobec takiej osoby innej czynności seksualnej lub doprowadza ją do poddania się takim czynnościom albo do ich wykonania, podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.

§ 2. *(uchylony)*

§ 3. Kto małoletniemu poniżej lat 15 prezentuje treści pornograficzne lub udostępnia mu przedmioty mające taki charakter albo rozpowszechnia treści pornograficzne w sposób umożliwiający takiemu małoletniemu zapoznanie się z nimi, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 4. Karze określonej w § 3 podlega, **kto w celu swojego zaspokojenia seksualnego lub zaspokojenia seksualnego innej osoby prezentuje małoletniemu poniżej lat 15 wykonanie czynności seksualnej.**

§ 5. Karze określonej w § 3 podlega, kto prowadzi reklamę lub promocję działalności polegającej na rozpowszechnianiu treści pornograficznych w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi małoletniemu poniżej lat 15.

Procedura Niebieskiej Karty

Art. 157 [Inne uszkodzenie ciała]

- § 1. Kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia, inny niż określony w art. 156 § 1, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.
- § 2. Kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.
- § 3. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 lub 2 działa nieumyślnie, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.
- § 4. Ściganie przestępstwa określonego w § 2 lub 3, jeżeli naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia nie trwał dłużej niż 7 dni, odbywa się z oskarżenia prywatnego, **chyba że pokrzywdzonym jest osoba najbliższa zamieszkująca wspólnie ze sprawcą.**
- § 5. Jeżeli pokrzywdzonym jest osoba najbliższa, ściganie przestępstwa określonego w § 3 następuje na jej wniosek.

Procedura Niebieskiej Karty

Art. 208 [Rozpijanie]

Kto rozpija małoletniego, dostarczając mu napoju alkoholowego, ułatwiając jego spożycie lub nakłaniając go do spożycia takiego napoju, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Procedura Niebieskiej Karty

- ◆ Rozpijanie małoletniego, czyli osoby, która nie ukończyła 18 lat, to takie zachowanie się sprawcy, które stwarza niebezpieczeństwo przyzwyczajenia jej do stałego używania alkoholu.
- ◆ Najczęściej będzie wymagało powtarzającego się, kilkakrotnego działania sprawcy.
- ◆ Może to być również czynność jednorazowa, gdy ktoś świadomie poda alkohol małoletniemu, będącemu w trakcie leczenia alkoholowego i w ten sposób spowoduje u niego niepotrzebny powrót do uzależnienia.
- ◆ Dostarczanie napoju alkoholowego polega na jego sprzedaży, poczęstunku lub podarowaniu.

Dziękuję!

Sędzia Anna Maria Wesołowska